

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 27-03-2019
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPENS
Sagsnr.: 1902194
Dok. nr.: 842541

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 627 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 627:

” I svar på SUU alm. del – spørgsmål 212 (folketingsåret 2014-15, 2. samling) oplyste daværende sundheds- og ældreminister, at et vævscenter, som ikke samtidigt er involveret i behandling med assisteret reproduktion, vil kunne formidle donoræg-produkter mod betaling af et rimeligt vederlag. Kan ministeren bekræfte, at prisen for donoræg-produkter hos de klinikker, der i dag har tilladelse til udtagning, opbevaring og brug af donoræg er variabel, hvorved køberen af et donoræg-produkt gives et incitament til at forholde sig til pris og kvalitet? ”

Svar:

Det er ikke tilladt for ægdonoren eller tredjemand, fx en fertilitetsklinik, at opnå en økonomisk vinding i forhold til et donoræg, men udgifterne til tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for håndteringen af et donoræg, kan fastsættes af fertilitetsklinikkerne som et rimeligt vederlag. Ved tekniske foranstaltninger for håndtering af et æg omfattes bl.a. smitteværksscreening, analyser, nedfrysning, og opbevaring af ægget.

Jeg kan oplyse, at priserne for tekniske foranstaltninger kan variere afhængigt af en række faktorer. For eksempel vil en privat fertilitetsklinik som udgangspunkt tage mere i betaling, hvis parret/kvinden ønsker behandling med en kendt donor (ikke-anonym donor).

Parret eller den enlige kvinde, der søger behandling på en privat fertilitetsklinik, vil på den baggrund ikke have mulighed for at forholde sig til en særskilt pris for det enkelte donoræg eller dets kvalitet. Det vil kun være muligt for parret/kvinden at tage stilling til, om der ønskes æg fra en anonym eller ikke-anonym donor.

Det skal bemærkes, at en ægdonor, uanset donationsformen, skal forinden behandling iværksættes risikovurderes på grundlag af relevant interview, undersøgelse og testning efter vævslovens krav.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Emilie Norré Sørensen